

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Reis op dit Hoved, al Christenhed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Reis op dit Hoved, al Christenhed", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 672. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid162710/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Thi hvo som ei troer,
Af Sandhed er dømt,
Hæn nylier ei *Daaben*,
Ei Himuelen aaben,
Til Døm han kun fik
Guds Kiarligheds-Drik!

No. 400. *)

- 1 Reis op dit Hoved, al Christenhed!
Oploft dit Oie, slaac ei det ned!
I Himlen du har hjemme;
Der er dit Hjerte, der er din Skat,
Derfra Han kommer med Æren brat
Hvem du kan aldrig glemme!
- 2 Reis op dit Hoved og stir i Sky!
Der skinner saa blidt dit Nyaars-Ny,
Veltændt ved Jule-Tide!
Siig, hvad dig lyster i Aarets Løb!
Det Alt du fanger for Rover-Kiøb,
For Hans paa hoire Side!
- 3 Reis op dit Hoved! af Hjertet siig
Til Korsets Høvding: o tænk paa mig,
Nu er Du i dit Rige!
Da Skiael der falder fra Oie dit,
Du mægter, som du har ønsket tit,
I Paradis at kige!
- 4 Der seer i Haven du Livets Træ,
Og Himlens *Fugle* i Lun og Læ
Du horer liflig sjunge,
Om Herre-Færden i høien Sky,
Om Jord og Himmel de splinterny,
Om Christne evig unge!

*) I Tønen af den Gamle »Løft op dit Hoved, al Christendom.«

- 5 Ei meer du gruer for Domme-Dag,
Du veed, din Dømmer har ført din Sag,
Og fra sig Selv den vundet:
Desmeer du længes hvert Morgen-Gry,
Til Herren dages paa Rosen-Sky,
Naar Nat er heel udrundet!
- 6 Og naar da under hver Himmel-Egn
Du seer din Konges det visse Tegn,
Ja Tegn i Soel og Maane,
Da funkler frydelig Øie dit,
Da reiser Hoved du kiækt og frit,
Mens Stjerner døe og daane!
- 7 Thi er om Vaaren os Sommer nær,
Naar Bøg, som Figen og alle Trær,
De knoppes og udspringe,
Den Slægt, som lever, naar Tegnet skeer,
Forgaaer slet ikke, før Ham den seer,
Som Lynet har til Vinge!
- 8 Men skiondt du længes, o Christenhed!
Saa glem dog ikke, at godt du veed,
Hvad Herren tøver elter,
Og beed Ham aldrig, før Timen kom,
Til Jordens Gru og al Verdens Dom
At røre Himlens Kræfter!
- 9 Du veed, du tjener en Herre mild,
Som ikkun nødig med Himlens Ild
Hjemsøger Jordens Lyder!
Som »Vennen« dristig for Sodom had,
Saa beed og du for den store Stad,
Til Selv Han Staven bryder!

- 10 Ja, beed for *Babel*, til grandt du seer,
At Bøn og Sukke ei baade meer
Mod Undergangens Bølge!
Da raaber Herren: Jeg kommer snart,
Og Bruden svarer: med Lynets Fart
I Sky jeg Dig skal følge!
- 11 Da gjalder Luren for sidste Gang,
Da luer Bavn i Blomster-Vang,
Da styrter Dødens Throne,
Da luttres herlig den gamle Jord,
I Skiærs-Ilds Luer paa Herrens Ord,
Da straal'er Livets Krone!

No. 401.

- 1 Sørger ei for dem, der sove
Med Guds Fred i Gravens Skiød!
De paany skal Herren love,
Takke høit for Hvile sød,
Ja for Seier over Døden,
Ungdoms-Liv i Morgen-Røden,
Gildes-Færd ad Konge-Vei
Til den Sal, som synker eil
- 2 Selv Han os har aabenbaret,
Til de ømme Hjerters Trøst,
At naar Han i Sky forklaret
Skrider frem med Torden-Røst,
Først Han, som Basunen gjalder,
Gravens Folk til Lyset kalder,
Vinker saa fra Mark og By
Alle Sine op i Sky!
- 3 Christne! hvilken Morgen-Røde,
Mange mørke Timer værd,